

Til § 11.

- 21) Punkt 2 redigeres saaledes:
- a) Personer, hvis Formue er under 2,000 Kroner.
- b) Personer, hvis Indtægt af Formue over 2,000 Kr. ikke bringer deres samlede Indkomst op til det i § 8 nævnte Skattefri Bæleb.

Til § 12.

22) Under e) Her efter "Penge" følgende Tilføje: "herunder Ret til Livrenter, Underhold, Afstået eller anden periodisk Hævning ifølge Overenskomst eller som Modpræstation for Formueafse eller i Henhold til testamentarisk Bestemmelse samt Familieleger, alt, for saa vidt Retten er tillagt den paagældende for egen eller anden Persons Livstid eller paa ubestemt Tid eller for et begrænset Tidsrum af mindst 10 Aar.

Denne Bestemmelse faar dog ikke Anvendelse paa Arav hos Enkeltasjer, Kasser for foreldreløse og Pensionstasjer, ej heller paa vedvarende Ydeller ifølge Forsikring imod Ulykkestilfælde eller paa Pensioner, som nydes paa Grund af et tidligere Arbejds-, Tjeneste- eller Embedsforhold, eller paa Livrenter, som testamentarisk gives Personer, som høre til Arveladerens Husstand eller have staaet i et Tjenesteforhold til ham."

Til § 13.

23) Under b) udgaa "Pensioner, Afståetshælder og andre".

24) Under b) forandres "næstsidste Stykke" til "e".

Til § 18.

25) Der tilføjes til 5te Stykke: "Medlemmer af Rigsdagen kunne ikke beskiftes til Medlemmer af Statterkommissioner."

Til § 23.

26) 5te Stykke affattes saaledes: "Det er ikke nødvendigt, at en Selvangivelse paa specificeret Maade angiver, af hvilke Alder den skattepligtige har sin Indkomst, eller hvori hans Formue bestaar. For Formueangivers Bedkommende er den skattepligtige derhos berettiget til, for alle eller for enkelte af de i § 14, Punkt 1—7, anførte Formuegenstande at forlange deres Værdi uden Udgift for sig ansat af den skattelignende Myndighed, naar han til denne overleverer en Fortegnelse over dem med Anmodning herom."

Til § 36.

27) Efter sidste Stykke tilføjes: "Lov af 1ste April 1887 (om Forandring i Lov og Tillæg til Lov af 19de Februar 1861) § 5 og § 6 ophæves."

Til § 40.

28) I første Punktum, udgaa "straffes med en Bøde . . . hvorhos han", og Paragraffens 3. sidste Punktum udgaa.

Formanden (Sofus Høgsbro):

De under B. og C. opførte Vædringsforslag ere i god Tid i Gaar blevne indleverede i Bureauet, men ved forestellige Misforstaaelser ere de først blevne vridte i Formiddags. De kunne derfor ikke komme til Forhandling, medmindre Tinget dertil giver sit Samthkke, men hvis ingen begærer Afstemning, betragter jeg dette Samthkke som givet. (Ophold). Samthkket er altsaa givet og disse Vædringsforslag kunne da komme til Forhandling.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Vædringsforslag lattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Alberti):

Gennem en Række Aar er der til Vandets Kommuner gennem Lovgivning blevet overført en meget stor Række af Opgaver, noget, som i og for sig uden Tvivl har været fuldkommen rigtigt og fuldkommen forsvarligt, idet en Mængde Samfundsopgaver efter deres Natur og Forholdets Bestaenhed langt bedre, langt lettere og langt mere fyldestgørende lade sig løse, naar de lægges i Kommunens Haand, end naar de skulle løses af Centraladministrationen. Af saadanne skal jeg nævne, men kun rent eksempelvis, Loven af 1860, hvorved Vedligeholdelsen af Hovedlandeveje gik over fra Staten til Kommunerne. Det Princip, som derved blev fulgt, at man lagde væsentlige Byrder paa Kommunerne, har man vedblivende fulgt i Aarenes Løb, og det er en hel Række af Love, hvorom dette kan siges. Saaledes kan nævnes: Alderdomsunderstøttelsesloven, som paalagde Kommunerne betydelige Udgifter, maaste henimod 4 Millioner Kr., hvoraf de kun saa Halvdelen godtgjort af Staten, Sygefællesloven, der ligeledes paalægger Kommunerne store Byrder, Loven om Bekæmpelse af smittomme Sygdomme, der paalægger Kommunerne vistnok henimod 700,000 Kr. åarlig Udgift, Loven om Underholdsbidrag til vægte Børn, og en hel Række